

Romantilised retrohõngulised detailid tekitavad koduse meeleolu.

Ajaloolist maiku aitab luua korralikult restaureeritud, ent ikkagi pisut kiivas puittrepp.

Kell on südaöle lähenemas, kui Lufthansa lennuk Lissaboni lennujaamas rattad maha paneb. Edasi läheb kähku: kotid kätte, passikontrolli võib unustada (euroliit ju) ning algab retk südalinna poole, kus ootab ees pimedust trotsiva nimega öömaja Good Morning.

Portugalile omaselt ei ole hosteli asukoha suurte siltide abil märgatavaks muutmisele suurt tähelepanu pööratud. Seisame lõpuks kesk Plaza Restauradorese nimelist väljakut purskkaevu kõrval, kinganinad Lissaboni kuulsaid valgeid silutiskive paitamas, ja üritame aru saada, kuhu liikuma peame.

Siis saabub selgus – otsitav on seesama Prantsuse stiilis rõdudega hoone täpselt meie kõrval. Pisut kiivas trepp juhib meid teisele korrusele.

Vana hoone uhiuus sisekujundus peibutab pisut Skandinaavia-maigulise lahen-dusega: efektsed valgustid, avar üldmulje, romantilised lillepotid, mis on otsekui

juhuslikult leidnud koha raamatukohvril ja seinariiuilil, ning moodsad arvutid.

Kuniks rändajate dokumente vormistatakse, tõmbame hinge elutoa funktsiooni täitvas avaras puhketoas. Tulijate mugavuse peale on sisustajad mõelnud. Siin on piisavalt diivaneid ja ruumi, mis ei jäta ka meie enam kui kümnepealisest seltskonnast karpi surutud kilude muljet.

Siit leiame kõik vajaliku: reisiraamatud, infostendid, filmiriulid, kohvikannud... Unetutele on sisustatud eraldi ruum filmide vaatamiseks, kuid aja viitmise vahendeid on varutud ka neile, kes ei malda helendava ekraani ees Lissaboni maha magada: kord üks, kord teine reisisell haarab nurgast käsitrummi või kitarril ning tutvustab oma maa kombeid ja viise.

Vastuvõtjad manitsevad küll öiseid muusikalisi katsetajaid end vaos hoidma, ent jagavad meiega veini ja aitavad, kus oskavad.

Satume jutusoonele Voytekiga, Poolast